

Marija Kmetova

53

Sveti Francisek Asiski

Oèeta ni veè

Luèi so se pri•igale v hišah, gledale so in migljale na cesti iz Assisija v Porcijunkulo. Vso noè so prihajali ljudje, jokali so, peli in klicali Franèiška. Nosili so ro•e in vejice, vence, sveèe in plamenice. Krog in krog lopice je bila ena sama greda ro• in zelenja, da je dišalo in so govorile astre in krizanteme v belih in rdeèih in lilastih, modrih in rjavih barvah. Nageljni so le•ali vsi razzvneti kakor ogenj, vrtnice so drhtele in dehtele v belini in rdeèici in rumenih odsevih.

Otroci in matere, mo•je in starci, duhovniki in višja gosposka, bogati in revni: vsi so se gnetli v Porcijunkuli z vejicami in s plamenicami in s kri•i in ro•ami in bilo je kakor na cvetno nedeljo.

Vile so se himne in zahvalnice v rosno jutranje nebo, zvonovi so udarjali in peli, peli v vseh glasovih in izgovarjali venomer: "Francesco, Francesco, svetnik, svetnik!" Resno so govorili veliki zvonovi, spremljali so jih srednji, se zatekali vanje mali in drobni in najdrobnejši.

Ljudstvo in priroda in ozraèje in zemlja in nebo: vse je proslavljalo Franèiška.

Dvignili so bratje mrtvo truplo, obstopili so jih bogato našopirjeni vojaki, lesketale so se sulice, zvenèale ostroge, vihrale perjanice, gorela so bandera, udarjal je boben, donele so trombe in pozavne, veličastno se je zibal veliki kri•, pozvanjali so zvonèki, vstajale so meglice iz kadilnic, belila so se èipkasta oblaèila ministrantov in duhovnikov in zlatile se ro•e na èrnih plašèih iz brokata in •ameta, iz mehke in šumeèe svile.

Po stranski poti proti sv. Damijanu je krenil •alni sprevod, da se izpolni, kakor je Franèišek sam •elel. •e je klical zvonèek in pozdravljaj Franèiška. Tako oto•no, tako •alostno, tako prisrèno je drhtel glasek iz cerkvice in hitel je in •e ves je bil upehan in hotel je biti glasnejši od drugih zvonov in hotel je povedati iz vsega srca, da je pri svetem Damijanu •alost najveèja, da so ondi duše najbolj potrte, da je boleèina sestre Klare brezmejna.

Na ste•aj so bila odprta cerkvena vrata – vilo se je zelenje v objemu ro• po podbojih, nageljni in vrtnice in krizanteme in astre in cinije in vejice oljk in pinij so le•ale v cerkvi na tleh – za poslednji sprejem, za poslednjo pot prijatelja, dobrotnika in oèeta svetega Franèiška. Bratje so polo•ili nosilnico pred omre•je obhajilne mize. Dvignili so èrno tanèico – mrtev Franèišek je le•al pred Klaro in sestrami.

Vse strte so zdrknile na kolena, glasno so zajeèale, srca vseh zbranih so se topila v bridkosti, ko so zaslišali ta krik bolesti in turobe.

'Oèe, oèe,' je vzkliknila Klara in drhtela, 'oèe, kaj bomo sedaj poèele! Zakaj si nas zapustil nas uboge, zakaj pustiš, da bomo sedaj same in zapuščene! Zakaj nam nisi dovolil, da bi preje umrle? Tako rade bi bile odšle pred teboj tja, kamor greš sedaj ti, tako rade. A sedaj nas pustiš v •alosti... Kaj bomo poèele sedaj v tem zidovju, kaj, ko ne bo veè tebe k nam. Nobene tola•be ni, ko tebe ni; nobenega veselja veè za nas, ki smo kakor v grobu za svet, O ti oèe ubogih, ti ljubitelj uboštva, kdo se bo zdru•il z nami v

uboštvu, kakor si se ti? Kdo nam bo pomagal v skušnjavah, kakor si nam pomagal ti, ki si sam toliko prestal od njih? Kdo bo nas •alostne, tola•il v •alosti? O, grenka loèitev! O, sovra•na oddaljenost! O, strašna kruta smrt, ki si vzela oèeta tisoèem sinov in hèera in si jih umorila, ker si odvedla od nas onega, ki je blagoslovil vse naše trpljenje in stremljenje!

Utihnila je, se zazrla v svete rane oèetove in jih poljubljala do onemoglosti. In vse sestre so videle rdeèe, krvave ro•e Jezusove na nogah, rokah in prsih in sestra Chiarella jih je moèila z vroèimi solzami. Potem so se zavedle, kam je odšel Franèišek in Klara je dehnila: 'Ljubi moj Franèišek, povej, povej Jezusu, naj bo z menoj in s sestrami, povej, da ga ljubimo; prosí ga pomoèi za nas ubo•ice...'

In kakor bi jo objela mehka, ne•na roka, je bla•eno lila v srce tola•ba, je bo•al dušo sveti mir, je prišla vdanost in radost iz nebeških višav. Še enkrat se je oklenila Franèiška in ga poljubila, potem je odstopila in zamahnila z roko.

Odnegli so Franèiška. Trdo je padlo omre•je.

"Oèeta ni veè...," se je zasekalo v tihi dom sestre Klare, najzvestejše.

V Porcijunkuli pa je tisti èas kleèala Jakoba v kapelici i je še in še brala pismo, ki ga je narekoval Franèišek Leonu, pa ga ni oddal: »Gospe Jakobi, slu•abnici Najvišjega, •eli brat Franèišek, ubogo hlapèe Gospodovo, zdravja in dru•be Svetega Duha v Jezusu Kristusu, Gospodu našem!

Znano Vam je, preljuba, da mi je podelil Jezus Kristus – bodi èešen na veke! – milost, da zvem za konec svojega •ivljenja. Blizu je. Èe me hoèete torej še enkrat videti, odpotujte precej, ko prejmete to pismo in pohitite k Mariji z angeli. Zakaj, èe pridete kasneje kot v soboto me boste dobili mrtvega. Prinesite tudi kaj blaga, da bodo pokrili moje truplo in sveè za pogreb. Tudi as prosim, da mi prinesete onih slašèic, ki ste mi jih Vi dali v Rimu, ko sem bil bolan..."

"Tu je prenehal," je tiho dejala Jakoba, "O, kaj, kaj bi bil še sporoèil? Kaj še povedal v pismu, èesar ni moèi izreèi v besedah, ki so v dnevu in jih spremljajo oèi? Ljubi moj prijatelj, prosí, prosí

zame pri Gospodu, pri veènem soncu! – Glej, Francesco, tu ostanem, v Assisiju bom in se nikoli veè ne povrnem v Rim. Da bom tako blizu tebe do konca svojih dni, da bom blizu sestre Klare in se bova pogovarjali o tebi, ki si njen in moj prijatelj. Kolikor bom mogla, bom stala tvojim bratom in sestram ob strani. Ljubila jih bom, skrbela zanje, da ne bo prazno in pusto v meni, da bom koristila tvojim najdra•jim. Bodi z menoj, Francesco, bodi z Jezusom na moji poti!"

V cerkvi San Giorgio so sijale luèi z oltarjev, ro•e so dišale, kadilo se je dvigalo in motalo s svetlobo dneva, ki je blede strmela skozi okna.

Duhovšèina in bratje so zapeli miserere.

Zamolκλο so odmevali glasovi, dru•ili so se z molitvami ljudstva, ki se je na kolenih poslavljalo od dobrotnika in oèeta svetega Franèiška.

"Z Bogom, Oèe!"

"Z Bogom, z Bogom Francesco!"

"Z Bogom, poslednjikrat z Bogom!"

Polo•ili so truplo v krsto in ga spustili v grobnico.

In zdelo se je, da slišijo besede iz temne globine. Leon in Bernard in Egidij in Angelo in Maseo in Rufin in sestra Klara pri svetem Damijanu in vsi otroci so natanèno slišali: »Blagoslavljam vas, ljubi, preljubi moji, blagoslavljam vas, kolikor morem in kakor morem...«

V kriпти te mogoène bazilike je Franèiškov grob.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POŠITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

»EJTE BOLJ POEAS!« - tako poje Adi Smolar, mi je pripovedoval na pogrebu Ivana Haceta v Geelongu gospod Gusti Glavnik. Sonena ura, ki s sencami odmerja elovekove trenutke ivljenja na tem svetu, se vrtili, tako se zdi, vse hitreje. Vsak prvi petek v mesecu obišem Angelo in Franja Majerice. Franjo mi je v melodiji medimurske hrvašene dejal: »Idu godine, idu dani, a ništa nije kao lani.«

Skoraj polovica leta 2004 bo kmalu preteklost. Tako se tudi mi vsak mesec na teh straneh Misli oziramo na prehojeno pot in naertujemo za naprej. Ob pogledu nazaj se izpisuje zahvala Bogu in ljudem. Na zadnjo nedeljo v maju smo praznovali binkoštni praznik in po deseti sveti maši smo v Kew izpostavili Najsvetejše. Moški del našega pevskega zbora se je pridružil patru Cirilu ob oltarju v petju litanij Matere Bože, enski del zbora in celotno obestvo pa je odpevalo vzklike litanij in vmesne pesmi. Lep sklep šmarniene pobožnosti.

Prva nedelja v juniju je bila praznik Svete Trojce. Po deseti maši smo imeli v Kew telovsko

procesijo, kajti drugo nedeljo v mesecu je to zaradi maš v Geelongu in St. Albansu nemogoee. Po hladnem jutru se je naredil tako prijazen dan, da smo se poleg pobožnosti še lahko celo grelil kot

Meonar Maks Korc in Joe Rozman z bandero Marije Pomagaj pred etrtim oltarjem pri lurski Mariji.

martiniki. Letos so se prviel pridružil tudi rojaki iz Geelonga. Prvi oltar pred domom matere Romane so pripravili elani Slovenskega društva Melbourne,

ki slavi v letošnjem letu svoj zlati jubilej. Drugi oltar je bil pri kozoloku in tega so postavili rojaki slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga. Tretji oltar pri kipu škofa Baraga so postavili elani slovenskega društva Planica iz Springvale. Pred lursko votlino je bil etrti oltar – tega so postavili elani slovenskega društva St. Albans. Na vrhu stopnišea pri vhodu v cerkev je bil peti oltar, delo elanov slovenskega društva Jadran.

Ob prihodu k oltarju so pevci najprej zapeli evharistieno pesem.

Ob prihodu k oltarju so pevci zapeli pesem, duhovnik je pokadil Najsvetejše, predsednik društva ali kdo drug iz vodstva je imel napoved, zatem je bil evangelij, člani društev so imeli prošnje, potem je bila zopet pesem ter blagoslov z Najsvetejšim. Ob molitvi rožnega venca smo šli v procesiji k naslednjemu oltarju. Pri zadnjem oltarju smo ob koncu zapeli zahvalno pesem. Tako nas živi Bog blagoslavlja in povezuje v občestvo. Ta vsakoletna telovska procesija lepo poveže celotno slovensko skupnost v Melbournu in Geelongu. Iskrena hvala predsednicama, predsednikom, članom upravnih odborov in članom društev, mentorjem, nosilcem bander, narodnim nošam in celotnemu občestvu za res lepo slovesnost. Društvo sv.

Eme je po procesiji pripravilo pogostitev: kranjske klobase in kisló zelje. Hvala, ker ste nasitili množico!

Letos smo imeli dve svete maše v treh dvoranh slovenskih društev: ob praznovanju svetega Jožefa, 21. marca, na Jadranu; ob začetku 9. slovenskega festivala, 17. aprila, na Planici in v nedeljo, 10. junija, v dvorani društva Ivan Cankar v Geelongu. Hvala predsednikoma in predsednici ter vsem članom. Hvala tudi za darove – nabirke: Jadran \$402; Planica \$522; Geelong \$174. Vsi ti darovi pomagajo pri vzdrževanju vsega, kar pomeni slovenski misijon v Melbournu. V juniju 2004 moramo seveda poleg vseh rednih izdatkov napisati še ček za zavarovanje – Personal Accident – Voluntary Workers in Public Liability – General: \$5,106.17 (Od 30.06.2004 do 30.06.2005).

Prvi oltar pred domom matere Romane so pripravili člani Slovenskega društva Melbourne, ki slavi v letošnjem letu svoj zlati jubilej. Predsednica SDM Milena Brgoč bere napoved.

Slovenski praznik dan državnosti bomo praznovali v nedeljo, **27. junija**. Ob 10. uri bo sveta maša za domovino. Po maši bo v cerkvi kulturni program, slavnostni govornik bo odpravnik poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri gospod Bojan Bertonec. Ob sklepu bo dvig treh zastav in petje avstralske, slovenske in evropske himne pred domom matere Romane. To nedeljo bo ob 6. uri zvečer sveta maša v Morwellu.

Občeganje v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu bomo praznovali prvo nedeljo v juliju, **4. julija, skupaj s praznovanjem zakonskih jubilejev**. Vabimo vse zakonske pare, ki v letošnjem letu praznujete 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. in vsako obletnico nad 50, da se pridružite temu našemu skupnemu slavlju.

Drugi oltar je bil pri kozolèku in tega so postavili rojaki iz Geelonga, ki so se nam letos prvič pridružili. Predsednica društva Lojzka Kuhar bere napoved.

30. mladinski koncert bo letos **2. oktobra ob 3. uri popoldne v dvorani slovenskega društva v Adelaidi**. Geslo koncerta je: **Skupno na poti**. Vabimo mlade talente, da se prijavijo. Prijavnice dobite v verskih središčih. Iz Melbournu bomo odpotovali v Adelaido v četrtek, 30. septembra, zjutraj. Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. Cena potovanja, prenočišča z zajtrkom in večerjo je 150 dolarjev.

Tretji oltar pri kipu škofa Baraga so postavili člani slovenskega društva Planica iz Springvale. Prvi z leve je predsednik Fred Toplak.

Anica in Veronika Smrdel ter Marija Srebot, ki je na obisku iz Kanade (na sredini med njima), so krasile slovesnost v gorenjskih narodnih nošah.

POROKE:

Alojz KEREK in Marija OGINSKI roj. Mlinariè sta sklenila sv. zakon med sveto mašo 12.06.2004 v Kew. Prièe so bile Karel Grah, Wanda Puka in Teresa Sycamore.

Dušan Frank MASLO in Helen George MICHAEL sta imela poroèno mašo v Kew ter nato poroko in poroèno slovesnost v grški pravoslavni cerkvi Evangelismos v East Melbourne 12.06.2004. Prièi sta bila Christodoulos in Eva Phlorides.

Èestitke obema paroma in veliko ljubezni in radosti na skupni poti ÷ivljenja!

ODŠLI SO:

ANDREJ SELJAK je okrepljen s svetim maziljenjem mirno zaspal v Grace McKellar Centre v Geelongu 18. maja 2004. Rojen je bil 29.11.1938 v Zakojci. Bil je sosed pisatelja Franceta Bevka. V druïini je bilo enajst otrok, on je bil predzadnji. V Avstralijo je prišel leta 1960. Leta 1963 se je v stari kapeli v Kew poroèil z Doro Desanko,

doma iz vasi Smiljevo pri Bitoli v Makedoniji. V zakonu se jima je rodila hèerka Kathy. Andrej je imel v Geelongu še pet bratov: Lojzeta, Ladka, Vinka, Stanka in Rajka – in vsi so delali v Fordu. V Geelongu je tudi sestra Zofka por. Valentinèiè. V Sloveniji sta dve sestri Fanica Seljak in Dragica por. Kosec v Ljubljani ter brat Pepi v vasi Zakri• pri Cerknem in brat Mirko na domu v Zakojci. Andrej je bil bolan zadnja štiri leta. Imel je moèno sladkorno, odpovedovale so tudi ledvice in •olè. Veèer pred pogrebom je bila v cerkvi Holy Spirit molitev ro•nega venca, pogrebna maša pa je bila v isti cerkvi naslednji dan, 25. maja in nato pogreb na Highton pokopališèu.

IVAN HACE je umrl 30. maja 2004 v bolnišnici v Geelongu. Rojen je bil 5.11.1931 v vasi Podcerkev na Notranjskem kot edini sin Ivanke Hace. V Avstralijo je prišel leta 1962 s štiriletno hèerko Suzan. Leta 1982 se je poroèil z Zinko Domanjko iz Maribora. Najprej sta ÷ivela v Melbourneu, leta 1987 pa sta si kupila hišo v Geelongu. Ivanovo veliko veselje je bila glasba, posebno rad je igral na harmoniko. Rad je bil v veseli dru•bi in rad je razveseljeval ljudi. Imel je tudi veè ansamblov: Sne•nik, Kristal in Lipa. Pisal je tudi pesmi. Leta 1994 ga je obiskala bolezen, operirali so mu srce, leto pozneje je imel kap in nato še sladkorno bolezen. Zadnjih devet let je bil v Grace McKellar House, zadnja leta na invalidskem vozièku.

Pred lurško votlino je bil èetrtri oltar – tega so postavili člani slovenskega društva St. Albans. Na levi strani sta Štefan Merzel in Janko Klemenèiè.

Ivan zapušča •eno Zinko, hčerko Suzan ter vnuka Patricka in Andrewa ter veliko prijateljev. Pogrebna maša je bila v cerkvi Svete Dru•ine v Bell Parku 7. junija. Ob koncu maše mu je spregovoril v slovo Lenti Lenko ter mu na njegovo harmoniko zaigral pesem v slovo. Po pogrebni maši so +Ivana odpeljali v krematorij, kjer je bil naslednji dan kremiran.

LJUDMILA (MILI) VESEL roj. Šegula je umrla v večeru praznika Sv. Rešnjega Telesa in Krvi. 10. junija 2004, v McCulloch House Monash Medical Centre v

Ko smo hodili v procesiji Svetega Rešnjega telesa in Krvi od oltarja do oltarja, smo molili ro•ni venec. Sonce je veselo sijalo, poglejte sence!

Na vrhu stopnišča pri vходу v cerkev je bil peti oltar, delo članov slovenskega društva Jadran. Predsednik Milan Ogrizek bere napoved.

Claytonu, uro zatem, ko je še enkrat prejela sveto maziljenje in prošnjo za odpušeanje. Rojena je bila 24.08.1929 v •upniji Sv. Ruperta v Slovenskih goricah v dru•ini šestih otrok, eden je umrl še majhen. Ona je tretja. V Sloveniji ima na Ptuju brata Lojzeta Šegula – njegov sin pater Andrej je minoritski duhovnik in Milica je vedno rada s ponosom pripovedovala o njegovem delu. Sestri Kristina Artenjak in Marija Mikša •ivita v Nemèiji v bli•ini Kolna. Mili se je uèila za šiviljo. Prviè se je poroèila leta 1947. Hèerka Ivica je umrla, hèerka Darinka por. Rebernik pa •ivi v Sydneyu. Po loèitvi z mo•em se je civilno poroèila leta 1965 z Vilijem Veselom iz Sodra•ice. Njegov brat Ivan •ivi z dru•ino v Melbournu. Iz tega zakona je sin Vili, ki se je

rodil v Nemèiji. Vsi trije so se leta 1966 preselili v Avstralijo. Mili je najprej delala za Bosch, kakor •e prej tudi v Nemèiji skupaj z mo•em Vilijem. V veliko veselje ji je bilo, da se je mogla pred nekaj leti z Vilijem tudi cerkveno poroèiti. Vili je umrl na veliko soboto, 19. aprila 2003. Molitve za pokojno Mili smo imeli v pogrebnem zavodu Tobin Brothers v Noble Parku, pogrebno mašo pa naslednji dan, 15. junija 2004, v cerkvi sv. Antona v Noble Parku. Od tam smo jo spremljali do kapele Blair pokopališèa v Springvale, kjer smo se poslovili od nje. Tam bo kremirana in polo•ena v grob svojega pokojnega mo•a Vilija.

Pokoj mrtvim, so•alje v luèi vere pa vsem sorodnikom in prijateljem.

p.Ciril

TOBIN BROTHERS
A BETTER WAY

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Head Office
NORTH MELBOURNE, 189 Sandary Road, 9328 3999

BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK	9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	FARENHAM	9940 1277
CRANBOURNE	5996 7211	BINGWOOD	9870 8011
DONCASTER	9840 1155	St. ALBANS	9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE	9364 8711
ESSENDON	9231 1800	WERRIBEE	9748 7900
FRANKSTON	9775 5022		
GLENROY	9306 7211	Francesa Tobin & Associates	
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD	9807 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON	9596 8144

Member ADBA

Severni tropski Queensland

Nekaj spominov z našega potovanja v Queensland na pobudo gospoda Stanka Prosenaka in gospe Dragice Gomizelj, ob zlatem jubileju Slovenskega društva Melbourne – sekcije lovske in ribiške družine.

Ob nenehnem godrnjanju moša Valentina, da paè morava na ogled Queenslanda z ekipo skupine Lovske in Ribiške družine SDM, sem konèno rekla 'ja', èeprav avtobus in jaz osebno nisva velika prijatelja za potovanje!

V petek, 14. 5. 2004, smo poèakali na avtobus pred slovensko cerkvijo v Kew ob 8. uri zjutraj. Bilo je mrzlo, zelo vetrovno jutro. Gospod Stanko Prosenak in gospa Dragica Gomizelj so se z nekaj potniki èe pripeljali iz SDM in nas pobrali. Nekaj smo v Kew vsi pogrešali: Patra Cirila, da bi nas blagoslovil in nam èelel sreèno pot! Vendar se izpred cerkve nismo odpeljali prej, da smo se z nekaj izbranimi besedami priporoèili Bogu in svetemu Krištofu. Zmolili smo Oèe Naš, Zdravo Marijo in Èast Bodi, se vsi verni in ne tako verni lepo pokričali. Za tem nas je šofer avtobusa odpeljal na letališèe.

Po opravljenih formalnostih smo z letalom 'Virgin Blue' odleteli do Brisbana in po enournem postanku do Townsvilla. Èakal nas je avtobus in nas z letališèa Townsville peljal v motel 'Aquarius On The Beach', kjer smo stanovali tri noèi. Po osveitvi in sprehodu na obali, (Mary je menda skoèila v bazen), smo šli na okusno veèerjo. Nekateri utrujeni smo se vrnili domov spat, drugi bolj mladostni so se podali iskat sreèò v igralnico, spet drugi so šli na sprehod po obali.

Naslednji dan, 15. 5. 2004, smo se zjutraj odpeljali z avtobusom v Charters Tower.

Šofer nam je vso pot razlagal zgodovino kraja, ki smo ga obiskali. Bili smo postreèeni z sveèe peèenim 'damper' z maslom, marmelado in z domaèim medom. V èasu zlate mrzlice je bil to dobro naseljen kraj, zdaj v tem kraju še èivi okrog 20 ljudi. Ustavili smo se za kratko kosilo, popoldne pa nadaljevali pot in si ogledali Venus Mill. To je še edini mlin v Queenslandu, ki je na ogled turistom in obstoja še iz èasa zlate mrzlice. Ogledali smo si kratek dokumentarni film o zgodovini teèkega dela. Za veèerjo smo bili povabljeni v bližnjo ribjo restavracijo.

16. 5. 2004 smo se podali na izlet na Magnetic Island. Z ladjo smo se pripeljali na otok, ogledovali lepote, se malo okrepeèali. Popoldne smo si ogledali mesto Townsville, se pripeljali do vrha Castle Hilla, si ogledali botanièni vrt, videli veliko tropskih dreves in raznih ovijalk, lepota za oèi in opoj za dušo. Vse se ne da opisati, moraš resnièno doiveti in si ogledati. Za hrano je bilo vedno dobro poskrbljeno.

V ponedeljek, 17.5.2004, smo se zgodaj zjutraj z avtobusom odpeljali na pot proti Cairnsu. V malem mestu Cardwell smo se ustavili in se z ladjo pripeljali

“Dobili smo èe v nahrbtnike zloèeno kosilo po dva in dva skupaj. Tisti ‘ta korajni’ smo se podali na 5,5 kilometrov dolgo pot na ogled otoka in obale. Na poti smo se ustavili in pojedli kosilo.”

na otok Hinchinbrook. To je bila zelo zanimiva obala. Dobili smo •e v nahrbtnike zlo•eno kosilo po dva in dva skupaj. Tisti "ta koraj•ni" smo se podali na 5,5 kilometrov dolgo pot na ogled otoka in obale. Na poti smo se ustavili in pojedli kosilo. Po nekaj urah smo se zopet vkrcali na ladjo. Vsi veseli smo tudi zapeli. Naša sopotnica Irma je bila od kapitana ladjice postavljena za volan za nekaj •asa, da se je on lahko okrep•al s kavo in keksi. Pošalili smo se, da ta gospa nima voznškega dovoljenja, toda to kapetana sploh ni motilo, da svojih potnikov ne bi zaupal njenemu vodstvu! Med smehom ji je na glas zab•el, da tega ne sme zaupati njegovim predpostavljenim, ker bi on lahko izgubil slu•bo. V resnici je za ta •as volan urejal ra•unalnik!

V Cairns smo se pripeljali pozno zve•er in dobili stanovanje v Coral Tree Inn Motelu za naslednjih šest no•i.

V torek, 18.5.2004, smo imeli celodnevni izlet v Kurando. Na 'scenic railway' postaji smo se vkrcali in se z gondolo odpeljali na ogled tropskega gozda. Z gondolo smo se dvakrat ustavili in se z vodi•em podali na kratek sprehod. Lepo so nam razlo•ili zgodovino starih dreves in vsega, kar smo videli. V Kurandi smo imeli postanek za kosilo in ogled trgovin. Za tem smo se z vlakom odpeljali in spotoma lahko u•ivali ob prelepem pogledu na slapove in tropski gozd. •elezniška postaja v Kurandi je odeta vsa v cvetje in zelenje - nekaj posebnega za o•i! V

ve•ernih urah smo se vrnil nazaj v Cairns.

V sredo, 19.5.2004, smo imeli •udovit izlet v Babinda Boulders, za tem smo obiskali Paronella Park in Španski Grad. Tu sem si kupila knjigo, zgodovino tega gradu, ki ga je v letih od 1920 -1960 zgradil s svojo domi•ljijo španski priseljenec Jose Paronella. Svoj grad, ki si ga je •e v otroških letih zamislil, ob pripovedovanju svoje babice, ki je otrokom s svojimi pravljicami budila domi•ljijo, je dogradil leta 1935. Ob slapovih je imel svoj 'generator' za proizvodnjo elektrike. V veliki dvorani so prikazovali filme, imeli poro•na slavja in redne plesne ve•ere. Lahko so sprejeli do 400 gostov. Leta 1946 je veliko neurje poplavilo vso dolino in tako tudi grad. Leta 1948 je Jose umrl za rakom. •ena Margarita je umrla leta 1967. Leta 1977 je bil grad prodan in leta 1979 ga je uni•il ogenj. Sedaj obzidje preraš•a mah. H•erka Tereza še •ivi v Brisbanu. Novi lastniki poskušajo o•ivljati zgodovino in so grad zopet odprli za ogled obiskovalcem leta 1993. Ta dan smo si se ogledali Mila Mila slapove, Curtain Fig Tree in jezero Barrine. Zelo zanimiv je bil ogled jezera Barrine. Lahko smo videli •elve in 'eels'. Z zanimanjem smo si ogledovali ve• stoletna drevesa okrog jezera.

V •etrtek, 20.5.2004, smo se z ladjo odpeljali na Outer Barrier Reef. Ustavili smo se na 'Green Island' in ga prehodili po dolgem in po •ez. Za tem smo se zopet odpeljali do ploš•adi, kjer smo imeli

V Kurandi smo imeli postanek za kosilo in ogled trgovin. Za tem smo se z vlakom odpeljali in u•ivali ob prelepem pogledu na slapove in tropski gozd. Takole smo nekateri •e v vlaku, nekateri pa tik pred vstopom v vagon.

kosilo. Nekateri so bili tudi bolni. S podmornim •olnom, ki je sprejel do 20 ljudi, smo si ogledali koralne grebene in milijone rib v vseh barvah. Gospa Mary Prosenak in gospod Werner Rem•nik sta bila dovolj koraj•na in sta se šla tudi potapljat - 'snorkling'. Drugi smo si to ogledovali le skozi steklo. V ve•ernih urah smo se zopet vrnil v naš prijetni motel Coral Tree Inn.

V petek, 21.5.2004, smo se peljali do znamenite pla•e Cape Tribulation. Zelo zanimiv je bil ogled Daintree Forest. Po nešteti stopnicah smo se povzpeli do visoke ploš•e, kjer smo tropski gozd

lahko videli od vrha navzdol. Ustavili smo se v Mossman Gorge, kjer so nas postregli z barbeque kosilom in tropskim sadjem. Na reki Daintree smo iz èolna lahko videli krokodile ob obali reke.

V soboto, 22.5.2004, smo se v de•evnem jutru odpeljali do Port Douglasa. Kraj je oddaljen od Cairns 65 km. Ker je tam de•evalo, smo se odpeljali proti mestu Mareeba. Spotoma smo si ogledali farmo kave, nekaj je tudi popili in kupili. Za tem smo se ustavili na posestvu, kjer ima lastnik 17.000 mango dreves. Poskušali smo mango vino, mango liquer in seveda tudi kupili nekaj teh dobrot. Naša zelo lepa prilika je bila to sobotno popoldne, da smo obiskali 'Ariga' posestvo naše rojakinje Slovenke Milene, ki je doma iz Hrušice na Primorskem. Slišala sem, da je gospa Milena, neèakinja naše zelo poznane gospe v Melbourneu Marije Frank. Kakšno veselje obiskati tako lepo in prijazno gospo kot sta Milena in njena hèerka. Sprejeli sta nas z odprtimi rokami in nasmejanimi obrazi, kljub temu, da njuno •ivljenje ni bilo vedno lahko. Razkazali sta nam svoj vrt, veliko vrst sadnega drevja in cvetja, pa ne samo to, vse to sadje smo lahko tudi jedli in pili domaèi mango sok. Jedla sem sadje, ki ga še nikoli v Avstraliji nisem videla. To so nekakšna 'èokoladna jabolka'. Gospa Milena nam je tudi postregla z

zmrznjenim èokoladnim sadjem in 'custard apple'.

Draga Gospa Milena: Naj se vam v imenu vseh prisotnih zahvalim v 'Mislih' za vaš dragoceni èas in vse vaše sadje in sok. Tudi zapela ste z nami. Ob slovesu sem videla solze v vaših oèeh. Naj Vas Bog nagradi z zdravjem in da bi u•ila še veliko sreèe v •ivljenju.

Potem smo se odpeljali domov in to je bila naša zadnja noè tega dopusta. V nedeljo, 23.5.2004, smo se po sprehodu v mestu Cairns, ob 11. uri z avtobusom odpeljali na letališèe Cairns, in ob 4. uri popoldne •e prispeli na letališèe Tullamarine v Melbourneu, vsi veseli, da smo zopet doma!

Hvala vama, gospod Stanko Prosenak in gospa Dragica Gomizelj, za zelo lepo organizirano turnejo. Imeli smo se lepo in vsem lep pozdrav!

Tilka Lenko, Melbourne VIC

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domaèa stran na internetu:

STIÈIŠÈE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

»Sonce in samo sonce!«

Prviè v zgodovini se je slovenska razstava pojavila tukaj v bli•ini Fraiser Islanda. Narodna noša seveda ni vse ali za zaèetek je zelo zanimivo in naša pesem ter godba se je razlegala glasno po tej majhni naselbini. Plesali smo na Avsenikovo glasbo in ljudje

so bili zelo preseneèeni nad našimi valèki in polkami.

Z •eno sva se pred osmimi leti preselila iz Melbournea. Sedaj pre•ivljava starost v topli klimi v QLD. Vsak dan zjutraj se udele•iva TAI – CHI od sedme do osme ure in nato hodiva ob obali, se

kopava v morju... Morje je toplo in sonca na pretek. Ni èudno, ko pravijo domaèini: »Sonce in samo sonce!«

Devet Slovencev nas •ivi tukaj. Preselite se sem in boste videli, da imamo odlièno klimo, temperatura stalno od 14-32 stopinj, ponoèi se prijetno ohladi.

Pozdrave Slovincem po vsem svetu od Mihaela in Valerije Ropret, Hervey Bay, QLD.

Na fotografiji nas je sedemnajst razliènih narodnosti, zbranih ob svetovnem dnevu TAI – CHI v mestu Hervey Bay v Queenslandu.